



ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIII.

ČÍSLO 4

APRÍL 2005



Socha sv. Juraja

Aj pre teba som tu - Rozhovor s M. Hrivňákom
KPM - Biblická nedeľa - Bibliáda - Skautský rok



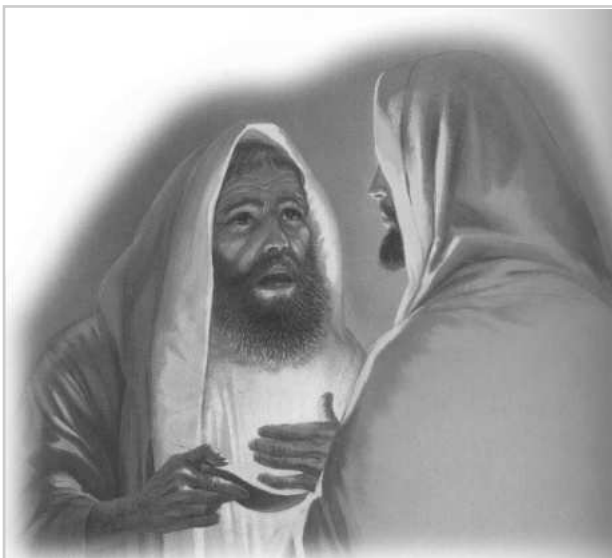
Aj pre teba som tu – Nikodém

Meno Nikodém nesie postava z evanjelia, známa svojou zvláštnou návštevou u Ježiša. Nikodém patril k spoločenskej triede ľudí, ktorých Ježiš častejšie napomínal, ba aj karhal – k farizejom. Ježišovi však ani to neprekážalo. Napriek kontroverzným farizejským praktikám ho neodmieta, je tu aj pre neho.

V Jánovom evanjeliu sa píše, že tento farizej prišiel v noci za Ježišom, aby sa s ním porozprával (porov. *Jn 3,2*). Za povšimnutie stojí, že Ježiš ho neodmietol, hoci odpočinok by mu rozhodne dobre padol, keďže cez deň pracoval. Jeho únava ho od rozhovoru neodradila, ba cez tento dialóg podáva dôležitú náuku o pokání. Nebyť tejto jeho dispozície, stratili by sme dôležité informácie o našom nutnom znovuzrození v krste.

Zdá sa, akoby Nikodém nevedel začať rozhovor. Hovorí dosť neosobne: „vieme, že si prišiel od Boha ako učiteľ, lebo nik nemôže robiť také znamenia, aké ty robíš, ak nie je s ním Boh.“ (*Jn 3,2*) Nikodém bol predstaviteľom tých, ktorí čiastočne uverili Ježišovi na základe jeho znamení (porov. RAYMOND E. BROWN, *The Gospel According to John I-XII*, Doubleday, New York 1966, s. 135). Ježiš sa tu prejavuje ako znalec ľudských duší. V modernom slovníku

by sme mohli povedať ako „majstrovský psychológ“. Hoci sa netešil typu viery, akú mal Nikodém – postavenej na základe zázrakov (porov. RAYMOND E. BROWN, *The Gospel According to John I-XII*, s.137), nestráca trpezlivosť. Dialóg začína on sám: „Ak sa niekto nenarodí zhora, nemôže uzrieť Božie kráľovstvo.“ (*Jn 3,3*) Pre Židov bol pojem Božie kráľovstvo veľmi dôležitý, kľúčový. Úprimne veriacim Izraelitom išlo naozaj o Božie kráľovstvo. Ježiš teda v prípade Nikodéma správne vycítil, ako má začať, aby sa rozhovor rozprúdil. Nikodém sa toho skutočne chytil a dialóg sa začína otázkou, ako sa to môže stať. Ježiš mu postupne objasňuje pravdu. Charakteristické je, že používa prirovnania: „vietor veje, kam chce“; „ako Mojžiš vyzdvihol na púšti hada“... Pritom sa však nedá tvrdiť, že





by Nikodém a nejaký „šetriť“, žeby mu dával nejaké „komplimenty“, ako sa to snažil Nikodém na začiatku voči nemu. Práve naopak – skôr mu vyčíta, že on ako učiteľ Izraela to nechápe, že neprijíma jeho svedectvo (porov. *Jn 3, 10-11*). Možno chcel povedať pravdu čo najjasnejšie a nechcel na nej nechať ani tieň pochybnosti. Ako sme už vyššie spomenuli, nebol rád, ak ho ľudia len obdivovali kvôli znameniam, ktoré urobil.

Zdá sa, že jeho postup mal účinnok, pretože o Nikodémovi sa svätopisec zmieňuje na miestach, kde si jeho počínanie rozhodne vyžadovalo odvahy – postavil sa na obranu Ježiša proti postoju farizejov (*Jn 7, 52*) a na posledných stránkach Jánovho evanjelia

– v 19. kapitole o ňom čítame v súvislosti s pochovaním Ježiša. Doslovne sa o ňom píše: „*Prišiel aj Nikodém, ten, čo bol kedysi u neho v noci.*“ (*Jn 19, 39*) Doniesol nezvyčajné množstvo vzácnej zmesi myrhy s aloou (libra mala vtedy váhu 327 gramov, celkovo to bolo skoro 33 kg. (Porov. FELIX PORRSCH, *Evangelium sv. Jana*, Karmelitánské nakladateľství, Kostelní Vydří 1998, s. 193), čo zaiste mohlo byť prejavom, že si Ježiša veľmi vážil.

Ježiš sa nám predstavuje ako ten, ktorý vie rešpektovať každého človeka, má k nemu **úctu**, hoci možno aj nesúhlasí s jeho konaním. Veci podáva reálne, pravdivo, bez toho, aby ich nejako prispôboval.

Michal Masný, kaplán

Ž95, 1-7 4. VELKONOČNÁ NEDEĽA - Nedeľa Dobrého Pastiera (17.4.2005)

Pozvanie na oslavu Boha

Podťe, plesajme v Pánovi,
oslavujme Boha, našu spásu.
Predstúpme s chválospevmi pred jeho tvár
a oslavujme ho žalmami.

Lebo Pán je veľký Boh
a nad všetkými bohmi veľký kráľ.
V jeho moci sú zemské hlbiny
a jemu patria aj nebotyčné štíty.
Jeho je more, veď on ho stvoril,
i pevnina, ktorú stvármili
jeho ruky.

Podťe, klaňajte sa
a na zem padnime,
kľaknime na kolená pred Pánom,
ktorý nás stvoril.

Lebo on je náš Boh
a my sme ľud jeho pastviny
a ovce, ktoré vedie svojou rukou.





DNES NA SLO VÍČKO S MIROSLAVOM HRIVŇÁKOM, NOVO ZVOLENÝM ZBO ROVÝM VO DCO MSKAUTO V



Miroslav Hrivňák oslávi 7.7. 2005 svoje dvadsiate narodeniny. Žije spolu z rodičmi a sestrou v rodinnom dome u starých rodičov. Otec pracuje v ENO a mama v NCHZ. Študuje elektrotechniku na Strednej priemyselnej škole v Handlovej. Rodinou nebol vedený k Bohu a náboženstvu, ale napriek tomu sa pred štyrmi rokmi obrátil. Minulý rok prijal aj sviatosti krstu, birmovania a Eucharistie.

Medzi tvojimi záujmami dominuje skauting. Ako dlho sa mu venuješ a čo pre teba znamená?

Do skautingu som vstúpil pred piatimi rokmi. Znamenalo to pre mňa obrovskú zmenu v životnom štýle. Konečne som mal zmysluplnú náplň svojho voľného času. Samozrejme som to nevnímal takto hneď od začiatku; najprv to bola len zábavka. Teraz si však svoj život neviem bez skautingu predstaviť. Dal mi veľmi veľa, hlavne mi ukázal tú správnu cestu. Teraz sa snažím vrátiť späť to, čo som dostal. Ukazovať správnu cestu aj iným mladým ľuďom, ktorí častokrát blúdia. Stal sa pre mňa poslaním a životným štýlom.

Mirko, čo bolo prvým impulzom k tvojmu stretnutiu s Bohom?

O Bohu som nevedel vôbec nič. Moji známi, ktorých som spoznal cez skauting, mi hovorili o Ježišovi. O tom, ako im pomáha, a že miluje všetkých. Neveril som tomu a môj postoj bol čisto materialistický. Veril som tomu, čo som mohol vidieť, alebo čo sa dalo vypočítať. Dostal som sa však do ťažkostí, ktoré

som nevedel prekonať. Vtedy som si povedal, že za skúšku nič nedám a poprosil som Pána, aby mi pomohol. Nechápal som vtedy, prečo to robím, ale povedal som Mu čo ma trápi a prosil som, aby mi pomohol. Teda - ak existuje. Vypočul ma a problém zmizol ako mávnutím čarovného prútika. To ma donútilo rozmyšľať a nakoniec som otvoril svoje srdce pre Pána.

Cesta k Bohu je pre každého iná. Ako si spoznával tú tvoju?

Po prvých skúsenostiach s Ním som začal hľadať. Mal som veľa otázok. Odpovede na mnohé som dostal od mojej priateľky a od mojej budúcej krstnej mamy. Tá mi tiež požičala aj knihy, z ktorých som sa dozvedal stále viac. Toto bola najmä moja intelektuálna cesta. Po duchovnej stránke som rástol najmä pomocou modlitieb, čítania Písma svätého, ale aj choroby, kedy som dával Pánovi možnosť konať. Vtedy som mal srdce otvorené dokorán.

Máš jedinečnú skúsenosť, keď sa ťa Pán dotkol svojou láskou a veľmi jasne ti dal poznať, že jeho božky občas



bolia. Čo ti choroba vzala a čo dala?

Čo mi vzala? Určite istotu, že sa mi nemôže nič stať; že som mladý a nemám sa čoho obávať. Ďalej čas, prežitý v prírode a medzi kamarátmi, ktorý som bral ako samozrejmosť. Dlhو som nemohol s nimi von. Na oplátku som však dostal omnoho viac. Poznanie, že sa musím mať na pozore. Ved' neviem, či tu ešte zajtra budem. Chut' prežívať každý deň naplno. Dostal som mnoho zážitkov, kedy som cítil ako ma Pán miluje a ako mi pomáha. Choroba mi ukázala, že prijať kríž nie je ľahké, ale ten najdôležitejší krok k spásе. Prispela k môjmu dospievaniu. Keď som sa vrátil z nemocnice, s úžasom som zistil, že som sa zmenil a oproti ostatným vrstovníkom rýchlejšie dospel.

Pred rokom na Bielu sobotu si bol o. biskupom Mons. R. Balázom pokrstený, birmovaný a prijal si prvýkrát Eucharistického Pána Ježiša. Ako si na tie chvíle spomínaš po roku?

Keď som išiel do B. Bystrice, bol som veľmi nedočkavý a plný očakávania niečo nového. Bol som však aj veľmi nervózny, ako zvládnem celý obrad. Báľ som sa, že niečo pokazím, alebo spravím zle. Napätie sa vo mne stupňovalo s blížiacim sa začiatkom obradov. Avšak po začiatku moja nervozita opadla. Začalo sa niečo, čo sa nedá opísať, možno len to, ako to prebiehalo, ale nie to, čo sa dialo vo mne. Bolo to úžasné, veľmi silný zážitok. Nič podobné som dovtedy nezažil.

Potom si prežil obdobie recidívy choroby a izláciu v onkologickom ústave. Tvoje svedectvo si už čítali Bartolomeja mohli prečítať, ale mohol by si nám krátko opísať ako si prežíval toto obdobie ty a tvoja rodina?

Predtým, ako som sa dostal do nemocni-

ce, behal som po vonku každý deň, zrazu ma však choroba z tohto vytrhla a musel som byť v nemocnici. Stále som však mal možnosť ísť sa prejsť. Na izolačke to však bolo inak. Musel som byť celé týždne zatvorený v jednej miestnosti. Keby mi to niekto povedal dva roky predtým, asi by som mu povedal, že by som sa tam zbláznil. Teraz to však bolo inak. Na izolačku som prišiel s tým, že Pán mi pomôže. Vedel som, že mnohí si budú myslieť – aký som tam sám. Zároveň som si však bol istý, že sám nikdy neostanem. Tak aj bolo. Pán bol stále so mnou. Cítil som tam Jeho lásku a silu, ktorú mi dával, aby som to celé zvládol. Pri mnohých rozhovoroch ma uistoval, že s Ním sa mi nič nestane. To bolo príčinou, že som sa transplantácie kostnej drene vôbec nebáľ. Všetko som nechal na Neho a On mi dal silu to zvládnuť.

Najťažšie to znášala moja mamina. Viem však, že celá moja rodina bola pokojnejšia, keď videli, že sa nebojím. Myslím, že im dost pomáhalo to, že som mal skoro stále dobrú náladu aj keď sa im zdalo, že nemám mať prečo.

Budúcnosť je v rukách Božích. Ako vnímaš svoje ďalšie roky?

Pán mi dal prejsť skúškou. Tá mi posilnila vieru a do istej miery určila, čo chcem robiť. Chcel by som svedčiť medzi mladými ľuďmi o Ježišovi. Dokazo-





vať im nielen rečami ale aj postojmi a životom, že žiť s Ním sa oplatí. Že On je ten pravý spojenec pre náš život. Pomáhať nájsť, alebo aspoň naznačiť im správnu cestu.

Čo sa týka vzdelania, chcel by som vyštudovať kybernetiku. Kam ma však Pán zavedie, to naozaj teraz netuším.

Čím by si chcel povzbudiť svojich rovesníkov?

Často krátko sa dostanete do problémov, alebo ťažkých situácií. Možno sa bude zdať, že sa z nich nedá dostať. Východisko je však veľmi blízko. Zverte to Pánovi, On sa postará. Keď Mu odovzdáte svoje starosti a problémy, necháte Ho konať vo svojom živote, pomôže vám. Dokonca nielenže vás zbaví starostí, ale vám aj pridá radosť hojne navyše.

Rozhovor pripravila M. Melicherčíková

SLOVNÍK – Náboženstvo – Cirkev – Teológia

A

Abbé – vo Francúzsku oslovenie kat. kňaza bez úradu

Absolúcia (lat.) – uvoľnenie; oslobodenie rozhršeni; predovšetkým so spovedou spojené zaslúbenie odpustenia hriechov v mene Ježiša Krista podľa Jn 20;23 v kat. rozhršenie kajúcnika vo sviatosti pokánia kňazom

Adonai (hebr. môj Pán) - starozákonné modlitebné oslovenie Boha, používalo sa namiesto mena Jahve, ktoré sa nesmelo vyslovovať

Agapé (gr.)1. nesebecká, z Boha vychádzajúca ale Bohom spôsobená láska 2. hody lásky prvých kresťanov ako výraz bratstva, súčasne slúžiace na nasýtenie chudobných

Amulet (gr.) – na tele zavesený prostriedok na odháňanie nešťastia, choroby, démonických síl, nazývaný aj talizman

Anno Domini (lat.) – v roku Pána

Antisemitizmus (gr.-lat.) – nepriateľstvo voči Židom; novinárom Wilhelmom Marrrom r.1879 zavedený pojem, ktorý nezavrhuje všetkých semitov, napr. Arabov, ale výlučne len Židov

Apostáza (gr.) – odpadnutie, predovšetkým od viery

Ascensio (lat. vystúpiť nahor) – Nanebovstúpenie, Vystúpenie Krista Pána na nebo (cirkevný sviatok)

Ašram (sanskrt.) – organizované spoločenstvá ev. kresťanov v Indii, ktorí vytvorili podľa staroindických náboženských bratstiev; venujú sa predovšetkým výchove, misii a opatrovaniu chorých



Hymnus na lásku

„Láska je trpezlivá,
láska je dobrotivá;
nezávidí,
nevypína sa,
nevystatuje sa,
nie je nehanebná,
nie je sebecká,
nerozčul'uje sa,

nemyslí na zlé,
neteší sa z nepravosti,
ale raduje sa z pravdy.
Všetko znáša, všetko verí,
všetko dúfa, všetko vydrží.
Láska nikdy nezanikne.“
Svätý Pavol
I Kor 13,4-8



Ôsma kapitola

(z knihy *Trináť zastavení lásky*)

Ak si podrobnejšie všimneme termín „nerozčul'uje sa“, použitý sv. Pavlom, zistíme, že v celom Novom zákone sa nachádza iba na dvoch miestach: v hymne na lásku (naše Biblie väčšinou uvádzajú preklad „nerozčul'uje sa“) a potom v Skutkoch apoštolov (17,16), kde Pavla pri pohľade na modlárstvo v Aténach zachvátil prudký nepokoj: „Kým Pavol na nich v Aténach čakal, búril sa v duchu, keď videl, že mesto je oddané modlárstvu.“

Môže teda ísť o rozčúlenie, ale aj o rozrušenie. Grécke sloveso „ocjtivco“ (oxyno) v klasickej gréčtine znamená vyostriť, rozrušiť, vystupňovať. Zo slova „JtapocJTJVco“, ktoré tu použil Pavol, vzniklo vo francúzštine

„paroxysme“.

Mohli by sme teda použiť aj takúto parafrázu: láska sa vyhýba „paroxyzmu“, to znamená nestráca sebakontrolu, nie je výstredná, nestráca mieru.

Tieto úvahy dokazujú, aký náročný je správny preklad niektorých slov, ak nám preň chýba opora v textoch Nového zákona, čo sa stáva v hymne na lásku dosť často. Dostávame sa teda k „rozčúleniu“, a to nás núti vrátiť sa na samý začiatok hymnu, kde sa píše, že láska je trpezlivá. No zároveň našej pozornosti nesmie uniknúť nič, čo je nemierne, „paroxystické“ (a preto scestné) v každodennej láske.

„Paroxy sme“ - v slovenčine „paroxy zmus“ - znamená záchvat, vrchol. Pozn. prekl.

Láska, ktorá sa rozčul'uje a šomre

Pretože všetko nie je také, ako by malo byť... Podráždenie, ktoré pociťujeme vo svojom vnútri, znamená, že naša vôľa narazila na prekážku. No sebaláska neúnavne nalieha: „buď, alebo“! V takýchto prípadoch sme často veľmi netpezliví.

A keďže s faktami sa pohnúť nedá a realita odoláva, urazíme sa, rozčúlime a vo vnútri šomre, teda kritizujeme, sme roztrpčení, že sa nám nepodarilo dosiahnuť svoj cieľ.

Všetky tieto symptómy naznačujú, že



naša láska k Bohu alebo k blíznym potrebuje radikálnu očistu. Pretože kým sa naša láska nedokáže pružne prispôbiť realite, musíme sa neustále učiť poslúchať a podriaďovať sa Božej ruke. Vzdanie sa samého seba prichádza postupne a vyžaduje si čas. „A kto ide za mnou a nenesie svoj kríž, nemôže byť mojim učeníkom“ (Lk 14,27).

„Trpezlivosť sa preukáže v zaťažkáva-

cích situáciách, pretože táto čnosť existuje v závislosti od protiventstiev. Ten, kto nie je skúšaný, nepotrebuje ani trpezlivosť, pretože mu nikto nekrivdí. Tvrďím, že práve trpezlivosť ukáže, či čnosti v duši sú alebo nie. A ako zistíme, že v nej nie sú? Vďaka netrpezlivosťi.“¹

¹ Sv. Katarína Sienská, Listy I, List ČI, Ed. Téqui, s. 656-657.

V knihe **TRINÁSTĚ ZASTAVENÍ LÁSKY** (Dominique Auzenet) z vydavateľstva LÚČ nájdete krásny opis a (možno trochu netradičné) vysvetlenie jednotlivých definícií lásky, ako nám ich podáva sv. Pavol v 1. liste Korint'anom.

Druhá kniha, ktorú by som vám chcela odporučiť, je kniha **KDYBY JEN MUŽ VĚDĚL, CO ŽENA PROŽÍVÁ** (Gary Smalley). Vydavateľstvo NÁVRAT DOMŮ.

Možno sa vám zdá zvláštne, prečo tieto knihy nebudú až v májovej ponuke. Ako žena viem, že máj, ktorý nám „jarne“ rozohrieva srdcia, je blízko a snád' zo všetkých darov, ktoré nám darujete, sú najvzácnejšie pozornosť, porozumenie, pochopenie našich túžob a spätne aj vaša radosť. Nie sú to jednorazové dary...

Pozývam vás, milí muži a ženy do čítania a intenzívnejšieho prežívania vašej lásky spojenej s Božou láskou a jeho požehnaním. M.M.

Kdyby jen muž věděl, co žena prožívá



Túto knihu adresuje G. Smalley predovšetkým mužom a manželom, aby im pomohol pochopiť, čo ich partnerky prežívajú a aké sú ich potreby a skryté túžby. Ženám môže pomôcť

v tom, aby dokázali s mužmi o svojich pocitoch a potrebách účinne komunikovať.

„Manželky, ak čítate túto knihu, chcel by som vás uistiť, že my ako manželia väčšinou nevieme, čo potrebujete. Tak vás teda prosím, aby ste nám to jemne a lás-

kypne dali vedieť. Povedzte nám, kedy nenaplníme vaše potreby - ale nie kritickým spôsobom, ktorý by nás mohol odraďovať.“

(autor)

Ak si prečítate túto knihu, získate:

- predstavu o dôležitosti pocitu bezpečia a dôvery, po ktorých ženy túžia
- možnosť pochopiť, ako môžu manželia vzájomne kvalitne komunikovať
- vedomosti o skutočných potrebách žien a o tom, ako ich môžete úspešne naplniť
- prehľad o tom, v čom vlastne spočíva rozdielnosť medzi mužom a ženou



KPM – Klub priateľov misií v Prievidzi – bilancia za rok 2004

*Pápežské misijné diela (PMD) – Klub priateľov misií (KPM) v Prievidzi
Staňte sa členmi aj Vy ...*

Členom PMD sa odporúča:

- nezáväzne sa modliť Otče náš, Zdravas, Sláva Otcu s prosbou k sv. Františkovi Xaverskému a k sv. Terezke Ježiškovej za misie „Patróni misií, orodujte za nás !“

- povinne platiť ročné členské na misie: 1,- Sk deti, 2,- Sk mládež, 3,- Sk dospelí - členom PMD by mal byť každý pokrstený a tak pomáhať Svätému Otcovi modlitbou aj hmotne, stačí iba napísať osobné údaje a adresu a zaslať jednotlivo alebo aj hromadne na adresy:

Pápežské misijné diela, Lazaretská 32,
P.O. BOX 74, 814 99 Bratislava 1
telefón: 02 / 5296 4916

č. účtu: 4000256 602/3100 ,

Ľudová banka, a.s. Bratislava

alebo Štefan Kondis- Hlavná 80, 080 01

Prešov, telefón: 0905 953 792 (SMS)

Vaše dary pre misie je možné zasielať na obidve adresy, resp. osobne odovzdať nášmu KPM v Prievidzi v rámci našich stretnutí spravidla prvý utorok v mesiaci o 19,00 hod. v priestoroch Centra pre rodinu, alebo aj priamo misionárom, na ktorých kontakty je možné získať tiež na vyššie uvedených adresách, prípadne čiastočne aj v našom KPM. Ako misijné dary sú vhodné najmä: ružence, medailóniky, sväté obrázky a rozmanité pohľadnice čisté na zadnej strane, ceruzky, perá, pastelky, zošity, ihly, farebné nite, plátno, panama, zubné kefky a pasty, mydlo, dioptrické okuliare, hocijaké nepoškodene

né použité poštové známky a iné užitočné veci - schopné prepravy, lieky – iba nové a dlhodobej záruky, napr. Paralen, Paracetamol, Endiaron, Lipovitan, Flavobion, vitamíny A,B,C, obvazy, leukoplast, alkaprém ...

Náš KPM v Prievidzi, založený v roku 1998, má zatiaľ 3 misijné ruže modliace sa na misijné úmysly. Bežná náplň stretnutí KPM (spravidla prvé pondelky v mesiaci): úvodná modlitba, zhodnotenie uplynulého obdobia, správy z misií, aktuálne informácie a hostia, modlitba sv. ruženca, audio, video - časť či iba voľná téma a iné všetko na podporu rozvoja Pápežských misijných diel na Slovensku...

V roku 2004 sme sa naozaj stretli v uvedených termínoch. Svetové misie sme podporili aj sumou 14 980.- Sk zo zbierok členov a priateľov KPM + 7 balíkov od štedrých darcov. Nad'alej pri našich stretnutiach vždy prevláda sila dobrehého ducha, ochoty pomôcť či priateľstva. Náš zakladateľ Ing. Peter Gendiar, brat verbista, začal od leta 2003 misijne a študijne pôsobiť v ďalekej Číne – ostrov Tchajvan. S naším Číňanom Peťom vzájomne komunikujeme cez E-mail alebo cez jeho rodinu a všetci ďalej pokračujeme v stretnutiach aj v roku 2005 so zmenami - už prvé utorok a už od 17,45 hod., no nad'alej tradične v areáli našich sestričiek Mariánok, FDC v Pastoračnom dome Matky Františky – Centrum pre rodinu, Nám. slobody 21, Prievidza B.

PANE, ZOSTAŇ S NAMI! za KPM v PD

Ó, Mária, Kráľovná apoštolov, pomáhaj úbohým pohanom, misionárom a misiánom



Z časopisu piaristického gymnázia COOL SCHOOL

Všimli ste si asi pred mesiacom článok SOS Ázia? Pre tých čo nie, „short repetition“ (krátka rekapitulácia): deň po Vianociach sa na svete stala najväčšia prírodná katastrofa - možno aj vôbec. Niekde v priezračných vodách Indického oceánu sa dve 160 km dlhé (zamilované) litosférické dosky na seba nasunuli a popritom uvoľnili energiu niekoľko desiatok atómových bômb. Takže tie vlnky, čo ste videli na dovolenke v Taliansku, Chorvátsku alebo na Havaji boli asi 20 krát menšie a neviem koľkokrát pomalšie, ako to, čo sa šírilo Indickým oceánom a spustošilo pobrežie Srí Lanky, Thajska, Indie a dokonca aj Afriky!

Ja viem, takéto niečo ste už niekde čítali... Boli toho plné noviny. 80 000, 100 000, 120 000, 160 000,... 300 000 obetí. Nechutné! Ale už to prestalo byť pre noviny zaujímavé, vlastne už veľmi dávno. Myslíte si, že tam už sa proste „poupratovalo“ a žije sa tam opäť normálny život? Odpoveď nemusím písať...

Tí ľudia potrebujú pomoc stále! A my sme teraz tí šťastlivci, ktorí majú strechu nad hlavou, pitnú vodu, jedlo... a dúfajme, že trošku dobrej vôle a súcitu pre iných. Viem, priamo sa nás to netýka, nikdy sme tam neboli, ale vedzte, že tam žijú také deti ako my, takí istí ľudia ako my. A verím, že keby vybuchla naša najbližšia sopka Vtáčnik alebo niečo podobné sa stane tu u nás (aj keď si to možno neuvedomujeme, aj to sa môže stať), určite by nám pomohli! Takže verím, že oželieme jeden hlas Tomášovi Bezdedovi alebo Katka Koščovej a *dokážeme sa pozrieť okolo seba a pomôcť tým, ktorí to potrebujú!*

Zobud'me sa, svet trpí! Chcete pomôcť ľuďom z Južnej Ázie - zapojte sa do celoslovenskej filantropickej kampane SOS Ázia. *Tím OZ Človek v ohrození je presvedčený, že sú ľudia, ktorí sa zaoberajú aj niečím iným, ako sami sebou.*

OZ Človek v ohrození vyhlásilo verejnú zbierku „SOS Ázia“, ktorej výnos bude určený na priamu pomoc obetiam prírodnej katastrofy, na likvidáciu škôd a na pomoc pri obnove postihnutých obydľí a komunitných objektov. Zástupkyňa združenia je už na Srí Lanke, aby vytypovala najefektívnejšie možnosti využitia výnosu zbierky. Osobne bude dohliadať na realizáciu humanitárnej pomoci a informovať o nej prostredníctvom médií verejnosť. **Zbierka SOS Ázia naďalej pokračuje:**

Číslo účtu verejnej zbierky: 266 052 0502 / 1100 „SOS ÁZIA“ (bez variabilného symbolu) - referenčné číslo na poštovej poukážke: 65 22 378 (adresa OZ Človek v ohrození – Svätoplukova 1, 821 09 Bratislava)



Združenie Človek v ohrození už päť rokov účinne pomáha na Balkáne, v Čechensku, v Iráne, v Afganistane a na Kube. Veríme, že pomôžeme aj juhovýchodnej Ázii.

Občianske združenie Človek v ohrození - adresa: Človek v ohrození, Svätoplukova 1, 821 09 Bratislava

mobil: +421/907/369399

email: cvo@changenet.sk

[www: http://www.clovekvohrozeni.sk](http://www.clovekvohrozeni.sk)



DIECÉZNE PASTORAČNÉ CENTRUM PRE RODINU

Obraciam sa na Vás s prosbou o pomoc pri organizácii Dňa rodiny, ktorý sa v Banskobystrickej diecéze pripravuje na 14. mája 2005 v Banskej Bystrici.

Orientačný program:

10:00 - otvorenie
 10:30 - 12:00 program na námestí SNP (príhovory, svedectvá a rozhovory s rodinami, program detí a ekumenické modlitbové stretnutie)
 12:00 - 17:00 rôznorodý program pre rodiny na ploche pri pamätníku a priľahlom parkovisku
 17:00 - koncert Sone Hradilovej
 (podrobnejší program ešte bude zverejnený)

Počas celého dňa budú po meste rozmiestnené výstavné plochy, na ktorých chceme vyzdvihnúť ochranu života od počiatku a hodnotu rodiny, hlavne viacdetnej. Práve v tejto oblasti vás chcem poprosiť o pomoc, ktorá by mohla byť formou detských výtvarných prác na tieto dve témy (akoukoľvek výtvarnou technikou). Formáty: od A5 do A1

Práce detí môžete priniesť do Centra pre rodinu v Prievidzi Námestie slobody 21 kedykoľvek počas týždňa od 9:00 hod do 20:00 hod.

A/ KURZ PRÁCE S POČÍTAČOM

Hnevá Vás, že Vaše deti zvládajú počítače ľavou rukou a vy nič...?

Bojíte sa zvládnutia konkurzov, kde sa vyžaduje práca s PC?

Nemáte na vysoké poplatky za kurzy?

Skúste to u nás. Ceny sú symbolické, pretože všetko pripravujú dobrovoľníci, nadšení za pomoc rodinám!

Ďalší kurz otvárame v stredu **6. apríla 2005 o 10:30 hod.**

Ponuka:

1. Základy práce z počítačom – 1 mesiac
2. Word pre začiatočníkov – 1 mesiac
3. Excel pre začiatočníkov – 1 mesiac
4. Základy práce s Internetom – 2 hodiny

Spôsob vyučovania: 45 min s lektorom + 45 min samostatnej práce v týždni (príp. s pomocou lektora) **Lektor: Ing. Tibor Nedeliak**

B/ POČÍTAČOVÝ KURZ TROCHU INAK

Ponúkame možnosť súkromného vyučovania práce s počítačom.

Termín: podľa dohody s Ing. Tiborom Nedeliakom.

Telef.: 542 39 26

Cena kurzu: 200,- Sk na mesiac počet hodín: 4 x 1 hodina.

Podrobnejšie info o CPR a našich aktivitách nájdete na www.farapd.sk

Mária Melicherčíková, koordinátor CPR



4. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - Bibličná nedeľa (10. 4. 2005)

Ježišova rozlúčka v Lk: 22,24-30.35-38

Po ustanovení Sviatosti Oltárnej Mk a Mt vedú niť rozprávania hneď na opis cesty do Getsemani, ale Lk sa tu pravdepodobne napája na pietistickú tradíciu a podáva ešte ďalšie témy, ktoré iní synoptici prinášajú v odlišných kontextoch. Tieto posledné reči Ježiša obsahujú tri vyjadrenia sa Majstra na témy:

- a) pravá veľkosť (Lk 22,24-27)
/spor učeníkov o prvenstvo/
b) príslub Kráľovstva
(Lk 22,28-30)
- c) hodina rozhodujúceho boja
(Lk 22,35-38)

Celkové poradie v týchto a s nimi súvisiacich perikopách je viac literárne ako chronologické.

a) Pravá veľkosť (Lk 22,24-27 / porov. Mk 10,41-45; Mt 20,24-28/) Lk sa touto perikopou oddeľuje od Mk a Mt a podáva túto parenetickú, podľa niektorých liturgickú perikopu. Psychologicky je nepochopiteľné, ako mohla medzi apoštolmi vzniknúť takáto debata práve v tejto chvíli, keď ich mysle boli pod mocným a hlbokým dojmom udalostí poslednej večere. Ak by to bolo tak, potom by apoštoli boli ukázali takú necitlivosť a tvrdosť srdca, že by boli schopní aj zradiť svojho Majstra. Tiež je pre nás záhadou, prečo Lk vsunul práve tú perikopu, o ktorej s pravdepodobnosťou možno tvrdiť, že sa neodohrala na tomto mieste. Odpoveď závisí na tom, ako sa chápe táto perikopa. Ak si predstavíme už niektoré predchádzajúce Lk-perikopy, v ktorých Lk najskôr podal fakty a potom až reči, tak tu máme podobný kompozičný príklad. Lk pravdepodobne mal reč

apoštolov o ich prvenstve umiestnenú na začiatku poslednej večere, kedy mohla vzniknúť hádka medzi nimi, kto z nich bude bližšie Ježiša. Okrem toho však nemožno tvrdiť, že historická spoľahlivosť je pochybná a že perikopa iste pochádza z prvej komunity. Toto všetko totiž celkom korešponduje s tradíciou, ktorá nerobila z apoštolov žiadnych hrdinov.

Apoštoli svojou diskusiou ukázali, že Božie kráľovstvo si nepredstavujú rovnako ako Kristus, ale že stále očakávajú slávnostné a triumfujúce kráľovstvo Božie.

- *Euergetai* = dobrodinci; tento výraz je tu použitý v ironickom zmysle. Označuje ľudí mocných v tomto svete, ktorým sa preukazuje kult (cisári, králi, filozofi, hrdinovia atď.); v SZ toto slovo vôbec nie je použité, v NZ je použité

4 - krát. Tu toto slovo smeruje k označeniu dobrodení, ktoré pochádzajú od božského Dobrodincu, Boha. Máme tu teda pohyb od pohanského antropocentrizmu k teocentrizmu zjavenia, ktorého hlavným prostredníkom je Kristus. Teda proti pohanskému konceptu dobrodincu Ježiš stavia svoje učenie o pokore. Ten, kto má vyššiu pozíciu, má sa usilovať dávať stále prednosť starším v komunite a byť pripravený konať aj nižšie služby. Teda proti *euergesia* pohanov Kristus kladie *diakonia* novej zmluvy. Sloveso *diakonein* u Grékov znamenalo istú službu z osobných dôvodov, ktorá ale obsahovala v sebe vždy čosi nehodné a nečestné, pretože pre pohanov čestnosťou bolo vládnuť, a nie slúžiť. Pre židov však služba nebola ponižujúca, zvlášť nie v



vzťahu k Bohu; v NZ sa tento koncept ešte viac rozvíja a prehlbuje a dostáva rámeček lásky k blížnemu. V kresťanstve vlastne *diakonia* je podmienkou pravého vzťahu k človeku aj k Bohu. Teda je potrebné stať sa *diakonos hymon*, ba až *panton doulos*. Iba službou možno byť pravým dobrodincom blížneho. Tu sme vlastne pri rozriešení problému. Lk pravdepodobne chcel poukázať na tento zásadný princíp Kristovho postoja a učenia. V tomto kontexte má perikopa veľmi silný účinok, pretože hovorí o službe Krista, ktorá je službou najvyššou, lebo Ježiš je pripravený a rozhodnutý položiť vlastný život pre všetkých ľudí. Tu je teda odpoveď na otázku „Kto je najväčší?“ Ježiš odpovedá vlastným príkladom.

V Lk 22,27 sa evanjelista jemne oddeľuje od Mt- a Mk-textu a vsúva do textu výrok o sebe ako o takom, ktorý obsluhuje. Zdá sa, že tu ide o samostatný nezávislý logion, ktorý tu Lk vhodne vsunul na oživenie výkladu. Niektorí autori by tu chceli vidieť narážku na Jn 13,2-17 (umývanie nôh), ale to asi nie je pravdepodobné, lebo Lk to výslovnejšie vôbec nehovorí ani v najmenšom náznaku. Výrok Lk 22,27b (*Ja som medzi vami ako ten, čo obsluhuje*) sa teda vzťahuje na celý Ježišov verejný život a zahŕňa aj jeho utrpenie a smrť.

b) Prísľub Kráľovstva (Lk22,28-30 /porov. Mt 19,28/). Lk-text nemá nijakú paralelu v Mk-ev, ale v Mt jestvuje jeden verš s touto témou; Mt 19,28. Kontext Lk-ev súvisí navzájom so skúmaným textom vv. 28-30 a to asociáciou idey. Ani tomuto úryvku nemožno pripisovať historickú nespoľahlivosť.

Ježiš sa tu na svojich apoštolov (po odchode Judáša) obracia so zjavnou priazňou. Hlavne 28. verš ukazuje Ježi-

šovu jemnosť voči svojim učeníkom. Je tu použité slovo *peirasmos* = výskum, skúška, experiment, prekážka; toto slovo má v tomto texte vyložene náboženský význam. Kristus hovorí, že učeníci vytrvali s ním v jeho skúškach. Ide tu ani nie tak o morálne skúšky, ako skôr o to zvláštne duchovné napätie, v ktorom sa každý človek musí zorientovať a dať odpoveď Kristovi na jeho volanie. Slobo da človeka musí urobiť svoju voľbu, a tak sa skúška stáva cestou k Bohu; aspekty tejto cesty sa stretávajú vo veľkej skúške Krista a tá pokračuje v Cirkvi a v každom kresťanovi, aby tak každý mohol byť začlenený do Božieho života.

Ježiš sľubuje svojim apoštolom za ich stálosť, vytrvalosť a vernosť odmenu, ktorú upresňuje 30. verš. Myšlienka hostiny mala vo SP vždy svoje pevné miesto a je používaná na opísanie mesiášskych čias (porov. Mk 10,40; Jn 5,19.30). Okrem radosti zo spoločnej hostiny Pán Ježiš sľubuje apoštolom aj účasť na svojej moci a svojej autority nad novým Izraelom. Slovník, ktorý pritom Ježiš používa, je čisto biblický:

- *Krino* = súdiť; v biblickom kontexte toto sloveso neznamenaá vynášanie sentencií ako na súde v našom slova zmysle, ale skôr tu ide o vykonávanie autority, vládnutie (porov. 1Sam 8,20) špeciálne v kontexte posledného súdu; kto tu bude vykonávať spravodlivosť, ten bude naozaj Pán (porov. Jdt 2,16; Rúť 1,1; Oz 7,7; Múd 3,8; Am 2,3). Tu sa nemôže myslieť na posledný súd, pretože ten bude vyhradený jedine Kristovi (Jn 5,27), ale autoritou, ktorú budú mať učeníci Krista v mesiášskom kráľovstve, bude Cirkev. Výraz „sediť na trónoch“ je tiež biblický. Symbolizuje kráľovskú moc. Číslo dvanásť tu nie je exkluzívne, ale symbolizuje univerzalitu nového Izra-



ela, nad ktorým budú apoštoli vykonávať svoju autoritu. V tomto symbolickom čísle treba dnes vidieť náznak ekumenizmu.

c) **Hodina rozhodujúceho boja** (Lk 22,35-38). Toto je výlučne Lk-perikopa bez akéhokoľvek náznaku na paralelu. Tak ako v predchádzajúcich prípadoch, aj teraz ide o nezávislé logiá, chronologicky asi nesúvisiace s danou situáciou, ale redakčne aj táto je veľmi silná. Dokazuje sa tu schopnosť Lukáša ako redaktora. Historicita tejto epizódy sa však potvrdzuje celkovou kontinuitou vzťahov Ježiša a apoštolov. Ježiš je k nim láskavý, má strpenie s ich ťažkosťami pochopiť o čo ide, apoštoli sú totiž málo chápvajú... Niektorí autori chceli pomenovať tento úryvok výrazom „Dva meče“, ale páter Lagrange hovorí, že to by bolo prílišné zdôrazňovanie úvah apoštolov, ale aj zbytok textu musí byť vzatý do úvahy.

V uvedenom texte sám Ježiš Kristus naviedol tému na predchádzajúce poslanie apoštolov (Lk 10,4). Ich dôvera sa im vtedy oplatila, nič im nechýbalo. Ale tieto radostné časy sú už celkom preč. Teraz sa na obzore črtá nové prenasledovanie proti Kristovi aj proti jeho učeníkom, predpovedané predtým (porov. Lk 21,17). Ježiš tu radí zaobstarať si mešec, kapsu, a aj meč. Ten treba mať za každú cenu, dokonca aj vtedy, ak bude treba predať šaty.

Tu vzniklo mnoho interpretácií: niektorí, odvolávajúc sa na Ef 6,17, toto miesto chcú komentovať alegoricky a pod mečom chcú rozumieť meč ducha, čiže Božie slovo. Táto interpretácia je pekná, ale nie je správna z dôvodu obetovania šiat pre meč. Iní to chcú chápať doslova akoby Ježiš navádzal svojich na

ozbrojený prozelytizmus, čo je samozrejme neprípustné (porov. Lk 10,3; 12,4; 21,12; 22,51). Zas ďalší chcú myslieť len na momentálnu situáciu, akoby Ježiš chcel tu použiť svoje právo na spravodlivú obranu, ale aj to je v protiklade s jeho postojom (Lk 10,3; Jn 15,18-21).

Vo všeobecnosti treba túto situáciu vykladať v zmysle Ježišovho povzbudení zvoliť si správne prostriedky na dosiahnutie stanovených cieľov. Apoštoli sa tak stávajú účastníkmi utrpenia Ježiša Krista (Mt 10,24n; Jn 15,20), ich Majstra, ktoré sa začína naplňať. Ako dôkaz toho, čo hovorí, Ježiš cituje Izaiáša a jeho odsek o trpiacom Sluhovi Pána (Iz 53,12), v ktorom vidí seba samého. Ide tu o veľmi cennú informáciu, pretože ide o jediný výrok, v ktorom sa Ježiš explicitne odvoláva na pieseň o Sluhovi Pána a vzťahuje obsah na seba samého. Lk uvádza túto citáciu dosť zvláštne: *touto to gegrammenon = Musí sa na mne splniť, čo je napísané*. Lk tu použil zriedkavé uvedenie citácie asi preto, aby až nástojčivo zdôraznil, ako Biblia vydáva svedectvo o Kristovi.

Ďalšie slová (*Lebo sa spĺňa o mne všetko*) sú tiež zriedkavé: v jednom verši, a dve zdôraznenia a splnenia sz-proroctva! Teda dotýčnú citáciu Iz-proroctva dal Lk do inklúzie, čo ešte viac zdôrazňuje jej obsah. Ale apoštoli ešte ani teraz nechápu, o čo ide, keď znovu spomínajú meče (Lk 22,38). Ježiš však svojou záverečnou poznámkou ich necháva tak, čo jasne naznačuje, že nemá nijakú dôveru voči takýmto zbraniam. Jeho posledné slovo sa ale nevzťahuje na meče, o ktorých hovoria apoštoli, ale je to kategorické prerušenie rozhovoru o téme, ku ktorej sa už viac nevráti, aj keď apoštoli nepochopili pravý a hlboký zmysel jeho slov.



Predpoveď Petrovho zapretia

Mk 14,26-31 /porov. Mt 26,30-35;
Lk 22,31-34; Jn 13,36-38; 16,32/

Epizóda s Ježišovou predpoveďou o Petrovom zapretí Ježiša sa nachádza u všetkých štyroch evanjelistov, znamená to, že bola asi predmetom ohlasovania v prvotnej komunite kresťanov. Zaujímavé je to, že evanjelisti nebrali ohľad na to, že Peter je hlavou Cirkvi, ale napísali aj tento pre Petra nepríjemný fakt zo života s Ježišom. Niet tu ani najmenšieho dôvodu popierať historickú spoľahlivosť témy. Jestvujú ale určité ťažkosti, ak sa pokúšame nejako zjednotiť tieto štyri správy a vysvetliť ich súčasne. Mk a Mt sa veľmi podobajú, píšú takmer rovnako. Lk a Jn preukazujú viac

pochopenia pre Petra, vyjadrenia o jeho zaprení sú menej ostré ako u Mk a Mt. Podľa X. Léon-Dufoura sú tu viditeľné dve tradície: pietistická (zdôrazňujúca Petrov pád a jeho rehabilitáciu) a doktrínálna (viac dáva do pozornosti prorockú predpoveď Ježiša). Avšak napriek rozdielom ide stále o jednu a tú istú udalosť.

Mt a Mk sú vo svojich vyjadreniach viac naratívni, bohatí na detaily; Mk sa zdá byť najviac informovaný o veci, čo vedie autorov k tvrdeniu o petrovskom pôvode týchto detailov.

Celkove chcú všetci autori zdôrazniť neschopnosť človeka obstáť v otázke Ježišovho utrpenia, ak by to chcel dokázať sám. Preto je potrebné mať veľkého ducha obety. Pokiaľ ide o Lk-verziu, tak ako aj v iných prípadoch treba vedieť, že jeho kompozícia neodráža chronologický poriadok jednotlivých detailov, ale viac teologický. Používanie mena Šimon, ako to niektorí vysvetľujú, tu znamená zdôraznenie jeho ľudskej slabosti; inde Ježiš používa meno Peter, čo znamená skala, základ. V Ježišovej reči (vv. 31n) sa vracia téma prenasledovania ako pokúšania; téma, ktorá je veľmi blízka a drahá Lukášovi. Satan vyskúša vieru učeníkov. Žiaľ, jeho prvou obeťou sa už stal Judáš. Ježiš sa priamo obracia na Petra a konštatuje diablu preosievanie apoštolov, ako sa preosieva pšeni-



ca. Je to znak tvrdých skúšok. Ale Ježiš ho uistil o svojej modlitbe. Jeho reč tu má nadčasový rámeček. Ide tu o celé kresťanstvo, v ktorom Peter a jeho nástupcovia majú posilňovať vieru bratov. Tak ako Ježiš účinne prosil za vieru Petra, tak on raz bude musieť posilňovať vieru ostatných členov Cirkvi. V tomto pohľade nejde teda iba o to, aby sa zdôrazňoval Petrov pád, ale aby sa ukázalo aj to, že čím bol tu Ježiš pre Petra v jeho obrátení, tým má byť Peter pre ostatných bratov v ich upevňovaní viery. Grécke slovo



epistrepas = znovu privedený, obrátený; najlepší preklad je asi „obrátený“. Tu vidíme, že dôraz nie je ani tak na Petrovi ako osobe, ale viac na Petrovi ako na prvom spomedzi ostatných, a teda dôraz je aj na tých, ktorí budú nasledovať po ňom. Nakoniec, všetci v Cirkvi máme úžitok aj z Petrovej viery; toto je aj dogmatickým základom neomylnosti Petra a jeho nástupcov.

Veľkonočná večera sa skončila recitovaním druhej časti žalmov Hallel. Mohlo byť asi 22 hodín, keď Ježiš a jeho jedenásť učeníkov vyšlo von do tmy smerom do Getsemanskej záhrady. Treba ihneď zaregistrovať zákaz vychádzať v noci von z domu v čase konzumácie veľkonočného baránka (porov. Ex 12,22). Tento zákaz však bol chápaný iba pre noc exodu z Egypta a neskôr už bol vysvetľovaný v tom zmysle, že nemožno opustiť Jeruzalem a ešte neskoršie tu boli pripočítané aj prilahlé dedinky na okolí Jeruzalema, a to z dôvodu veľkého počtu pútnikov. Ježiš teda neporušil v tomto nijaký príkaz, navyše miesto bolo bližšie ako je dovolené prejsť v sobotu (porov. Sk 1,11). Cestou im začal hovoriť o veľkej skúške a o tom, že v nej neobstoja. Cituje proroka Zach 13,7, ktorý aluduje na kráľ a Sedekiáša a na jeho útek z Jeruzalema.

Môžeme si ešte všimnúť, že na skúšku, ktorú idú podstúpiť aj apoštoli, ich Ježiš dopredu pripravoval niekoľkonásobnou predpoveďou (porov. Mk 8,31; 9,31; 10,34). Teraz zariadil ešte jednu vec: po vzkriesení, o ktorom hovorí aj teraz, chce znovu zhromaždiť apoštolov v Galilei. Verše 28 (Mk) a 32 (Mt) sú veľmi dôležité; na ne sa odvolá to posolstvo, ktoré apoštoli dostanú pri prázdnom hrobe v nedeľu zmŕtvychvstania. Galilea

má tu okrem toho aj symbolický význam. Tak ako sa práve tam začala Ježišova činnosť, má sa tam začať aj činnosť apoštolov v ohlasovaní Evanjelia. U Lk chýba toto oznámenie o Galilei. Je to zo známeho teologického dôvodu, podľa ktorého ohlasovanie Kráľovstva apoštolmi sa má začať vo svätom meste, nikde inde. Už tu (vv. 28 a 32 [Mk; Mt]) sa používa sloveso *egeiro* = vstať z mŕtvych; je to kľúčové slovo, ktoré sa v z'ahuje na zmŕtvychvstanie Ježiša Krista, použité je prakticky vo všetkých veľkonočných textoch a knihách NZ. Iné slovo použité v uvedených veršoch *proago* niektorí prekladajú ako „predchádzať“ a iní zas ako „privádzať“ v tom zmysle, že Ježiš znovu privedie svoje ovce na svoje pastviny, a to práve do Galiley, do oblasti najkrajších spomienok na hlásanie Evanjelia. V Petrových záverečných slovách o tom, že keby všetci odpadli, on nie, netreba vidieť pýchu, ani klamstvo, ale skôr horlivosť a lásku apoštola k Majstrovi.

Ježiš odpovedá Petrovi tak, že predpovedá jeho zapretie (Mk 14,30; Mt 26,34). Autori si všimajú ako Ježiš formuloval svoju predpoveď: zdôraznením „ty“ a „tri razy“ (Mk). Ide tu akoby o opozíciu voči predchádzajúcemu Petrovmu „ja nie“ (Mk 14,29). Ježišova predpoveď ho však neprivedla k úvahe, ale ho akoby ešte viac popudila a Peter tvrdí ešte horlivejšie, že Ježiša nezradí. Iste bol pritom úprimný. Ba aj ostatní apoštoli sa správali podobne. Ježiš už na to viac neodpovedal. Udalosti, ktoré sa práve začínali odvíjať, dávali odmietavú odpoveď na tieto ich tvrdenia.

Doc. ThDr. Anton Tyrol
prevzaté: www.kbd.sk



FARSKÁ KRONIKA OD 11. 1. 2004 DO 10. 2. 2005

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Leonardo Švec,
Kludia Mlaková,
Valéria Brandová,
Jana Šimaliaková,
Adam Samuel Vaňo,

Tobias Blaho,
Rebecca Richtáriková,
Linda Feherváriová



S kresťansko u nádeju na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Vojtech Čertík 90 r.
Marta Bamerthová 96 r.
Ľudovít Paulík 66 r.
Bohumil Pajdlhauser 74 r.
Ľudovít Gúrtler 84 r.
Karol Čzvinger 69 r.
Mária Žilková 63 r.
Katarína Murgačová 66 r.
Anton Vaňo 81 r.
Andrej Beňo 77 r.
Július Ďurian 85 r.

Valentín Huliak 83 r.
Mária Babocká 66 r.
Helena Trgiňová 71 r.
Július Páleš 86 r.
Ing. Jaroslav Ambróz 64 r.
Rudolf Záhorec 73 r.
Edeltrúda Kotríková 65 r.
Ľubomír Lihotský 71 r.
Marta Štefanicová 75 r.
Margita Müllerová 64 r.



*Odpočinitie večné daj
dušiam, Pane ...*

6. apríl - deň narcisov

Zdravie si medzi svoje najväčšie hodnoty zaraďujeme my, aj tí, ktorí si ešte cestu k Bohu nenašli. Dokonca aj tí, ktorí Ho zatiaľ odmietajú a aj tí, ktorým sa hodnota majetku zdá byť občas podstatnejšia.

Ani majetok nás však nezachráni pred ťažkými chorobami. Pomôcť nám môže iba Boh. Hlavne naším prijatím utrpenia a potom, čo je tiež veľmi dôležité, je cez lekárov a všetkých ľudí, ktorí sa starajú o chorých.

Rakovina je choroba, ktorá postihuje vysoké percento populácie a nik z nás si nemôže povedať: „Mňa sa to netýka.“ Preto sa každý rok organizuje Deň narcisov, počas ktorého si môžeme zakúpiť narcis a tak prispieť chorým na rakovinu, ale aj výskumu tejto zákernej choroby. Nebuďme ľahostajní...



BIBLIÁDA 2005 v dekanáte Prievidza

Dňa 9. 3.2005 v Pastoračnom centre sv. Terézie zLisieux, učiteľky Cirkvi v Prievidzi sa uskutočnila BIBLIÁDA 2005 pre ZŠ, ktorej sa zúčastnilo 16 trojčlenných družstiev zo ZŠ v dekanáte Prievidza.

Por.	Škola	Body	Zloženie
1.	ZŠ na ul. Mariánska 19, 971 01 Prievidza	85,5	M. Borko, P. Bušík, I. Getta
2.	8-roč.piaristické gymnázium F. Hanáka, 971 01 Prievidza- kvarta	83	T. Grešnerová, M. Šovčíková, K. Minčíková
3.	ZŠ na ul. Novackého, 971 01 Prievidza	81	I. Gašparovič, A. Fuljer, S. Thomay

Ďalšie poradie: 4.ZŠ Malonepcalská, PD, 5.ZŠ Mierové nám., Handlová, 6.-7.Gymn. I. Bellu, Handlová, 6.-7.Piar. ZŠ F. Hanáka, PD, 8.ZŠ Rastislavova, PD, 9.I. ZŠ S. Chalupku, 10.ZŠ Energetikov, PD, 11. ZŠ Šafaříka, PD, 12.ZŠ Školská, Handlová, 13.ZŠ Dobšinského, PD, 14.III. ZŠ S. Chalupku, PD, 15.II. ZŠ S. Chalupku, PD, 16.ZŠ Morovnianska, Handlová, PD.

Dňa 10. 3. 2005 v Pastoračnom centre sv. Terézie zLisieux, učiteľky Cirkvi v Prievidzi sa uskutočnila BIBLIÁDA 2005 pre SŠ, ktorej sa zúčastnilo 7 trojčlenných družstiev zo SŠ v dekanáte Prievidza.

Por.	Škola	Body	Zloženie
1.	Gymnázium V.B.N., Matice slovenskej 16, 971 01 Prievidza	95	J. Grolmusová, K. Juhászová, L. Píšová
2.	ZŠŠ hotel.služieb a obchodu, Kalinčiaka I, 971 01 Prievidza	70	P. Peniašková, K. Šúňová
3.	Piaristické gymnázium F.Hanáka, A.Hlinku 44 971 01 Prievidza	68,5	K. Hendeková, R. Cachovanová, A. Minčíková

Ďalšie poradie: 4. Obch. akadémia PD, 5. Str. priem. škola Handlová, 6. ZŠŠ hotel. služieb Handlová, 7. SOU poľnohospodárske PD

Mons. Ján Bednár, dekan

BARTOLOMEJ – časopis p rievadzkej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. www.farapd.sk e-mail: bartolomej@farapd.sk

Vychádza raz mesačne. Adresa: **Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza**, t. č.: 046 / 542 28 01.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e-mail: mariamm@pobox.sk

Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balázsová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci, M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: **PATRIA I, spol.s. r.o. Prievidza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.



Rok 2004 so 14. zborom Watomika v Prievidzi



Sv. Juraj -
patrón
skautov
na celom
svete



2



3



4

Foto - archív rôznych oddielov

- 1.– skauti vedia aj plesat' (február 2004)
- 2.– zima nezima, na výlety chodíme aj tak (výstup na Kľak marec 2004)
- 3.– na Deň narcisov sme pomáhali so zbierkou na viacerých miestach v Prievidzi (6.4.)
- 4.– „oficiálny“ začiatok našej sezóny - Svätoturajská vatra (apríl 2004)

Zadná strana: 5.– výstava: 80 rokov skautingu v Prievidzi

- 6.– takto vyzerá organi zovaný chaos pri stavbe tábora (Kľačno 2004)
- 7.– a takto slávime sv. omšu , ktorá je neoddeliteľnou súčasťou našich táborov
- 8.– „Dotkni sa vrcholu“ - motto Tatratoru sme napĺňali aj fyzicky - smer Zbojnícka ch.
- 9.– Tatrator - Európske jamboree (stretnutie) skautov - najsúper zážitok roku 2004
- 10.– naša sestra Marion skladala sľuby - bude sestričkou saleziánkou
- 11.– chodíme vystupovať aj do domova dôchodcov - prinášame Betlehenské svetlo

